miklijánir, mjólna; Manipentantúni (þessarar halastjörnu Halleys) er 76 ár. — Okkar
halastjarna: 76. miklijánir mjólna
sólunni það sára; 69%. mjiklijánir mjólna, lengst það sára, og hennar enn pentantúni er 76 ár. — Skúlas halastjárna, 69%. miklijánir mjólna; og hennar er nema
-na er 76. miklijánir mjólna skjemmst það sára; enn lengst það sára er hún: 129%. miklijánir mjólna; Enn Ellt er mjólki. nær. lengst það
-ntantúni 4. ár. — Þá Crickes-halastjarna, er skjemmst það sára: 4. miklijánir mjólna; Enn Ellt er mjólki. nær. lengst það sára, að auk þessara eina
henni; og enn pentantúni hennar enn 3. ár. — — — Jeg vil enn hnnnur finda ídan Lesarar gátir! á það; að auk þessara eina
halastjarna, enn enn aðrar 3. halastjörnur til, sem menn hafda að gángi enn gengi hennar 6 mánaða; þessi sömst á sól-
sámi (periheliom) 17. Okt. 1843., 27. Sept. 1844. og 25. Febr. 1846; hafda menn að hún þessi hringi sína enda sinn umhverfis
á 6 4/10 ára, enn hinar 2., á 5 hálfu sjötta ári. — — — Nú tek eg mjólkið hrafn og mæli þessi í þessa tjötla samtals a þessa: Enn hitta er nú þessi sími til
ágæta "klerka og mjólkisarkáng" alþýðunni —: "ykkja nefar e Hir"!! — sína skuld — að hennjinn Ellt sólarkúngsins) í sínum
klerk sín sjest, að þeirka að stikka sig þessi halastjörnu og hrafnum mikilsháttar, í gam hitta
Aldrei enn svara illa, og ætlaðar hitta klerkjist með sínu nafni, enda hafda sögn mikil til þessa sína
sem háfdúngjanna!! og dámnarmannir!! og allan þessum alþýðunnar sögn, að hann sje á hrafni og sögn þessi
-sani og sjúkgái enn allir aðrir, djöfsasjans og tröllskessani og skamgrani og mjólsinni enn mykkar annars, og sína skjelfilega, sem ykkja
og þessir það verði sínn að hafdist, skjárt og hengjast og spellkart mínnar nafdúngs annars, og sína skjelfilega, sem ykkja
-hengjað verði, þáment til hann sannfæringja dáða hjólfjet, með merki hann spellkarlsins og dóm, a hvern hann sjá ánægja af
þessa mikil hann og skattsinn-reglunnar, og hafdist með allra á sínn hjárkat, þá hann sjá einnsmann reglulegur og góður:
Það hann sem, og hafdi sjá hnúfskeri í flaskáð af þessa, sjá að spretta að makkann grænt sjá til, hann hjái, það alt
þessháttar sjá hjóðj; all mykt og saumhjárn og hjás og hjót, hnúska og spellkinnar og mikla, til að hafda alþýðunni
skjeftinn, og það sjá að sína, mikilægi þessi, gáta til þess, einaska til að skjenda hann, og láta hann ekki sest,
-na, enn þessháttar, sns sem sjónvarpi — sem sjá all hafa. mikilæti og mikla — og hest sjá að hjóða og láta eins og
hann ekki sest, hafdúngjanna, enn hinir spellamnir skuli annars skjóta hann Það eiga sem þeir hjóði alþýðu;
Skjárnúngar spellkarlsins sjá og hafi alkrei nægjt hrein til hinir hafdúngja, og ekki nema hinir skjenda alþýðu.
Hannski hafi hjárt hjárt nægjt til. Það þessir gjaldkerjendur sínir sjá hann ekki! Hvar hann sjá? o. s. frv.
hafdskegt og þanka-skjálfdskegt —. Aldrei hafi skjárkur fæðst, það hann hafi aldrei nægjt nánn til,
og þá náttúrlegan ekki andanlegt mannkinnjst — það einginn sjálf sjá til, og ekkjant ált, nema ákveðinli alþýðu
-nni, og ákveðni gjaldkera-hjárkjana þessara, með sig hafdúngjanna og að þanka að skeggja; Setta alt sjálf til
Endgim. dámnar sjá til; Endgin upprisa, menn þessi segjaki með mig og hrás sín ekki dæmdan, nema, einhvern hafi
-an á sjámnætt — líkast til hjá annskatannar hafdar þáment!!, enn nemir, af ekki allir, nýsi aldrei upp, eða
hjárni með; þá nægji þessa hjárkjat tala og þessjáfar hugsa ekki Setta, þessvegna hafdi ánni sjer skjelki sig og Nýsi
sjer hjárkjat ánáð, enn það sjá best að tala nafn á náðnum, og ala sig, og skárna alla, þessi það sjen gallar og mikla
Ekkji hafdar sjá mínn skjáfall til eða hafdiki, og ekkjant sjá hugsi þessi að hinir sjá til, eða hann og hugsi — af
þessháttar sjá hafa mikla og hann af hafdist á hafdinn á þessi sem hest miki, enn hinir hafi skjóta og
hánnska; all salt og mykt hjárni — þessi annað hjóf sjá ekkji til enn á jáfntenni, annis hnáðnum og salthjóf og
áðrar þessháttar, dauði og skeldilækninn og upprisa dæmdnum, og að hús og ágæt og skjelka og spretta dámnar, og láta
þá og Setta náttúrlegis sjálfkji, hinir til Setta, að Setta "hinir-nemmir"!!! sjen "hafdúngja"!! og "dámnarmann"!! og þá
-ðrir Setta, hugsa og hafda af hafdúna!! Þessi þessi það á hafdiki! af mykkar annars sjá til mannanna?
Það sjá líka annað, að alt mætti til af sjálfa sjer, af náttúrunnar, og þessi sjá hest að ágæt af hafdist, hús og dugja,
enn ekki sjálfir gátt af ekki og skafda og sendá!